

Bártfai A. Márk

Visítás

Mi néma!? Mi?
 Csak a Szégyen.
 Egyedül vagyok.
 És az arcomon hó ég.
 És megfordultak a szavak.
 Egészen.
 És jön föl már a Föld.
 És elfogyott a temérdek.
 Félig.
 Mi néma!? Mi?
 Csak a Szégyen.
 Te jó Ég:
 Egyedül vagyok,
 és félek egészen!

Kérdődző

Kit kivetett napdajkáló méhéből a tenger,
 Kit kiköpött álommondó szájából a barlang,
 Kit kikapart önzetlen húsából az erdő,
 Kit kilökött selyemszelíd síkjából a rét,
 Kit árnyék láncára fűzött föl a nappal,
 Kit csillagok csodáival gúnyolt ki az éj,
 Kit levetett imádkozó kezéből a hegy,
 Kit nem nyelt eretnek poklába a mély,
 Kit nem szorít mellére szabadító átok,
 Kit nem átkoz papjává rabtartó kegy;
 e hazátlan ember, mondd, mennyit ér,
 e hontalan ember, mondd, hová megy?

Esteli ének

Aszfalt zokog	Otthonatlan
Könnye ropog	Szürke ürge
Tűz a cipőm	Körmön fonok
Tapossa	Dalokat
Éjjel lobog	Kikaparok
Holdsarlóval	Arcocskádból
Learatott	Jégvirágzó
Tagokra	Magokat

Lámpafényű	Innen-onnan
Rövid úton	Megrabollak
Nem találok	Én vagyok a
Haza már	Huligán
Nyári térre	Ki lebukik
Hol a télnek	Életképes
Emlékező	Mulandóság
Hava vár	Buliján

Bárdos Bódi László

tudatalatti megálló

ellenőrizhetetlen állomásokon zakatol végig a tudatalatti
 ma a mosolyok elakadtak a liftben, a szeretet-automaták perselyeiben
 a gyökerek belelilultak a nagy erőlködésbe
 a kertben kifeszített ruhaszáritó kötélén Nietzsche egyensúlyoz

isten szemérmesen hátat fordított amint a fák vetközni kezdtek
 és a tér kibújt az időből: ketten vagyunk már test és lélek
 ma a hiány szül bennem rendet – a semmi hívja elő negatívját
 a súlytalanság a gravitációt – a penészfoltok a térképeket

az idő félterpeszben, a tömlők vízzel teli, a saruk felszójazva
 fölkapja az első porszemeteket a szél, felsebzett paták vérét nyeli a homok
 fájdalmam fölkontározva szekerem előtt: útra kelnek az első mondatkaravánok

a nap pengéje eret vág – vérezni kezd a vadszőlő a sárga tűzfalon
 és a végtelenbe futó párhuzamosok felfalják egymást
 a szöveg bomlani kezd, a hangok a zongorahúrok és a vasúti sínek közé szorultak